

så bare som ordfører sige, at vi også har været ude for visse af regeringens forslag, som var genfremstillinger, og som kom igen, fordi de ikke var blevet færdige. Her snakker jeg ikke om kommunalstrukturreformen, men om et par andre inden for ministerens eget område.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om han tror, at det er særlig nemt at få en privat rådgivning, hvis man er gældsæt. Det vil typisk indebære, at man gerne skal have noget privat rådgivning til at få denne her gæld afviklet. Den private rådgivning koster så yderligere penge, og det vil sige, at man gældsætter sig yderligere.

Kan ministeren ikke godt se, det faktisk kan være et problem?

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Jo, jeg kan udmærket se, at det kan være et problem. Min pointe er bare, at det ikke nødvendigvis er sådan, at det offentlige, hver gang man har et problem, gratis skal stille rådgivning til rådighed. Hvis det skal være kriteriet, vil vi altså komme til at udvide det offentliges ansvar på en lang række områder. Derfor er jeg imod det.

Jeg vil så lige stillfærdigt bemærke, at jeg måske nok synes, at det er lidt voldsomt sagt, at jeg skulle have harceleret over det. Jeg opfattede det sådan set bare som et par hyggelige bemærkninger om, at jeg nu igen skulle stå og sige, at det var noget, vi havde talt om før. Det var sådan set ikke meningen at harcelere over det.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Det takker jeg så for, og godt ord igen.

Ministeren siger, at det ikke er det offentliges opgave, og at regeringen ser det som sin opgave at stoppe nye offentlige tiltag – det er sådan på det nærmeste det, ministeren siger.

Jeg synes bare, at man er nødt til at prøve at spørge, om der ikke er nogle situationer, hvor det kan være meget nyttigt for det offentlige at gå ind, også fordi det offentlige i virkeligheden kan komme billigere ud af det, end det ellers ville. Det kommer nemlig meget ofte til at hænge på det offentlige, hvis mennesker har gældsæt sig voldsomt, så på et eller andet tidspunkt kan man godt risikere, at det offentlige kommer til at træde til på forskellige leder og kanter. Den afvejning synes jeg bare skal med.

Jeg er glad for, at ministeren vil tage kontakt til kreditinstitutioner og sådan noget, for det sy-

nes jeg er vigtigt at tjekke op på med meget jævne mellemrum, også sådan som vi ser udviklingen i øjeblikket. Jeg synes bare, at vi også bliver nødt til at konstatere, at banker og pengeinstitutter altså ikke altid er det mest objektive, vi har. Vi ved jo godt, at vi, når vi ringer til en bank og beder en bank om at rådgive os, f.eks. i en ikkeforgældet situation, ikke kan være sikre på at få det mest objektive råd, vel?

Det er jo derfor, at vi somme tider tyer til det offentlige, fordi vi har en tiltro til, at det offentlige er fritaget fra egeninteresser. Det kan man somme tider have brug for at en institution er.

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Nu vil jeg sige, at jeg tror – det kan jeg jo ikke vide – at en offentlig gældsrådgivning meget let kunne eskalere ganske voldsomt, for der er mange mennesker, der sætter sig i gæld. Hvis vi først etablerer en offentlig gældsrådgivning, der er gratis til rådighed, kan både de, som har store problemer, og de, som har mindre problemer, mene, at det da ville være meget interessant at få lidt rådgivning på det offentlige kontor, der nu tager sig af det.

Så vidt jeg er orienteret, har det i Sverige udviklet sig sådan, at de samlede årsværk, der sættes ind i forhold til gældsrådgivning, er større end den samlede forbrugervirksomhed i øvrigt, altså end Konsumentverket i Sverige i øvrigt har af årsværk at gøre godt med. Det kan altså blive en ganske omfattende mekanisme, man her starter. Det ville jeg være ganske bekymret ved.

Kl. 14.35

Med hensyn til pengeinstitutterne er jeg enig i, at man hele tiden må holde meget nøje øje med, at den rådgivning, folk får i pengeinstitutter, er en rådgivning, der tager udgangspunkt i den enkeltes situation. Det er jo sådan, at erhvervsministeren har fastsat retningslinjer for pengeinstitutternes rådgivning, hvoraf det klart fremgår, at de skal rådgive med udgangspunkt i kundens situation. Hvis de har egeninteresser i forbindelse med rådgivningen, skal de tydeligt gøre kunden opmærksom på det. Men det er selvfølgelig vigtigt, at vi hele tiden er opmærksomme på, om banker nu også loyalt lever op til den forpligtelse.

Formanden:

Tak til familie- og forbrugerministeren. Så er det fru Inger Støjberg som ordfører.